

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

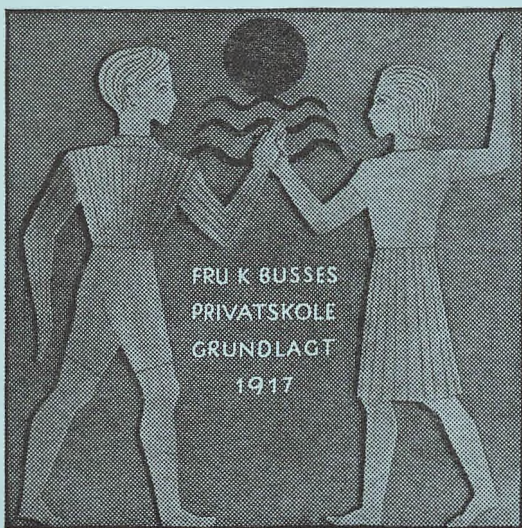
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

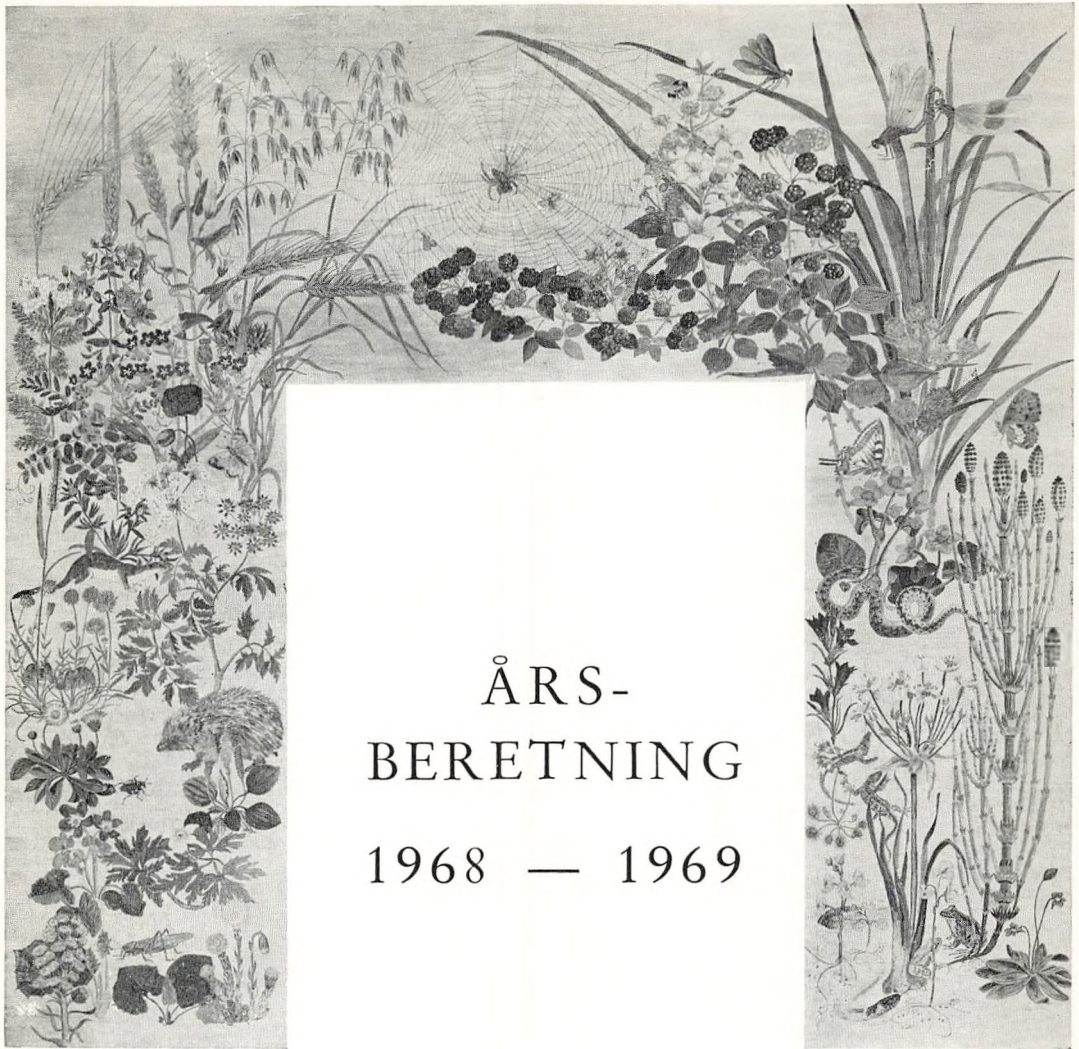
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRU BUSSES SKOLE

1969

STRANDPARKSVEJ 15
HELLERUP

ÅRS-
BERETNING
1968 — 1969

FRU BUSSES SKOLE

GRUNDLAGT 10. OKTOBER 1917

STATSANERKENDT HOVEDSKOLE
MED 8. og 9. KLASSE

STRANDPARKSVEJ 15, HELLERUP

Forældrekredsen.

Forældrekredsen, som består af samtlige elevers forældre, har som bestyrelsesmedlemmer:

Direktør, fru *Georg Andersen*.

Bankdirektør *Henning Maegaard Nielsen* (formand).

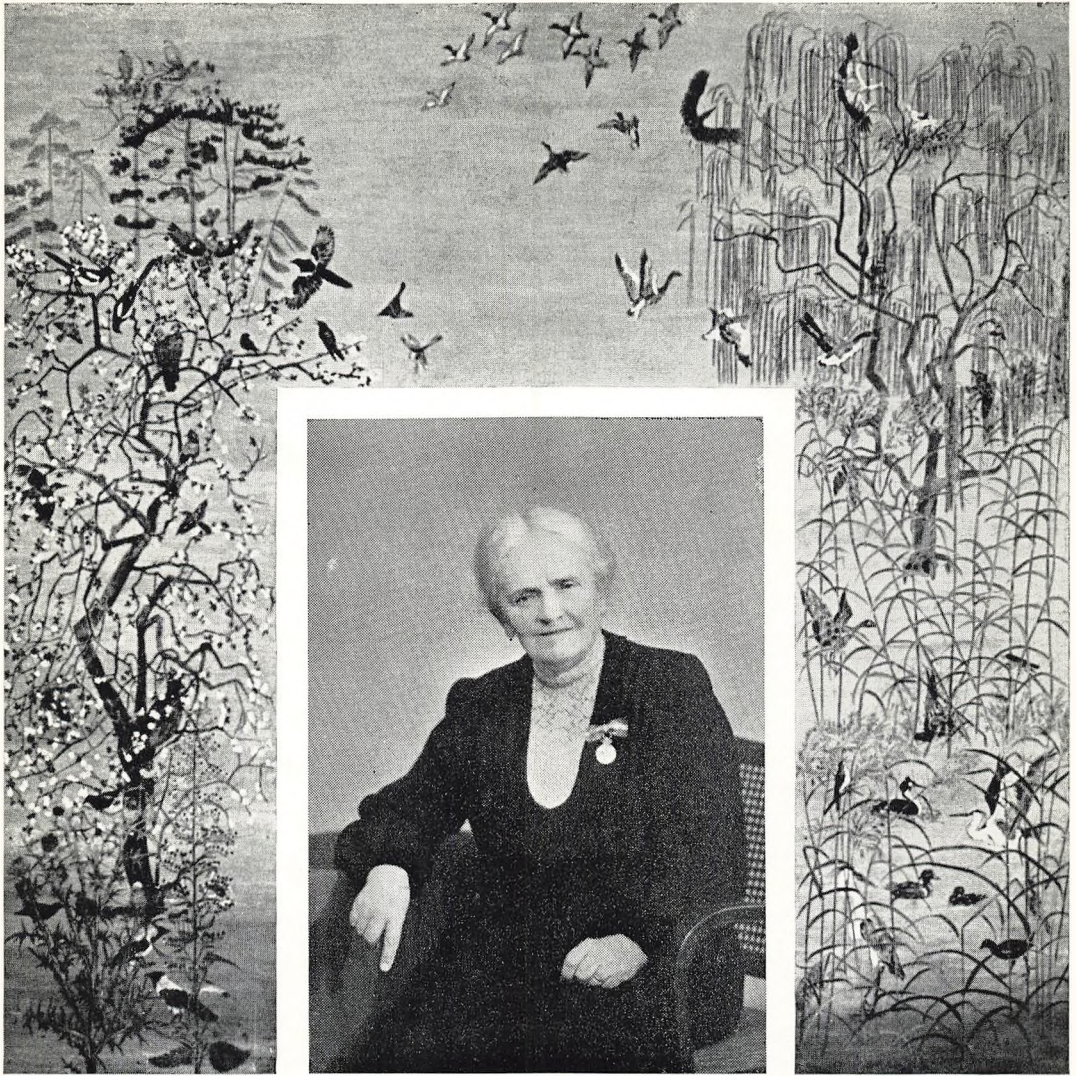
Overlæge *Mogens Roelsgaard*.

Landsretssagfører *Erik Toft*.

Fru *Ulla Toft* (kasserer for »Fru Busses Skoles Venner«).

Det af ministeriet anerkendte offentlige tilsyn med skolen udøves af pastor *J. Th. Thomsen*.

Skolen har siden 1926 modtaget statstilskud i henhold til friskoleloven og fra 1931 tilskud fra Gentofte kommune.

Fru K. Busse.

Skolens stifter, fru Kirsten Busse, født d. 24. maj 1873, enke efter læge Rudolf Busse, oprettede d. 10. oktober 1917 »Fru K. Busses Privatskole« og ledede den til 1948, hvor hun overdrog den til sin datter, fru Inger Lund, skolens nuværende leder.

I 1953 tildeltes fru Busse »Den kongelige belønningsmedaille af 1. klasse med Krone«.

Fru Busse døde d. 16. januar 1960.

Forældremødet den 17. februar 1969.

Af Inger Lunds tale:

I mit brev af 7. ds. til forældrene har jeg fortalt, at mine kræfter ikke længere slår til, og at jeg derfor må trække mig tilbage med dette skoleårs udgang, og at det sker med oprigtig sorg og dyb beklagelse.

At forældreforeningens bestyrelse og jeg har indkaldt til dette møde, er jo, fordi vi ønsker at tale med Dem om det for os alle så vitale spørgsmål – skolens fremtid. Vi skal i aften finde ud af, om der er så store interesse for dens fortsættelse, at forældrene vil gå ind for dannelse af en selvejende institution. Siden min mor, fru Busse, overdrog skolen til mig, har min mand og jeg båret det økonomiske ansvar og jeg initiativet og det pædagogiske ansvar. Og det skal ikke hemmeligholdes, at den del, der nu lægges op til forældrenes eventuelle overtagelse, vil kræve meget.

At jeg snart fylder 64 år, er jo for mig selv ingen overraskelse, men det til trods havde jeg tænkt mig at fortsætte nogle år endnu. Men arbejdet på skolen de sidste par år har taget uforholdsmæssigt på mine kræfter, og det er for mig det uforudsete, der har tvunget mig til at tage beslutningen nu.

Gennem adskillige år har jeg, som naturligt er, haft øjne og øre åbne for at finde et menneske, der til sin tid ville være egnet til at overtage skoleledelsen efter mig. Lige før juleferien brød en forhandling desangående sammen, og jeg måtte erkende, at jeg efter års søgen stod uden at have fundet min efterfølger.

I november havde frøken Arendrup og jeg hørt to foredrag af undervisningsminister Helge Larsen; det ene om lovforslaget til den kommende nyordning af skolestrukturen og det andet om friskolernes specielle forhold i dette billede. Af det første foredrag fremgik det, at der ville blive indført 9 års undervisningspligt, af det andet, at tilskudsordningen til friskoler ville undergå en sådan forandring, at der nu ville være langt større og bedre mulighed for at overdrage skolen på andre hænder, end der tidligere havde været. Dette alene løste jo imidlertid ikke problemerne, og jeg måtte derfor uden at kunne overskue konsekvenserne heraf meddele forældreforeningens bestyrelse min og dermed skolens situation. Efter flere møder besluttede vi den 21. januar at udsende et brev til forældrene med information om forholdene og samtidig indkalde til dette møde i håb om, at mange ville have tænkt over sagen, og at vi sammen i aften kunne finde den bedst tænkelige løsning.

I mellemtiden har jeg været hos Gentofte kommunes skoledirektør, hr. C. Langvad-Jensen, hvor jeg som altid mødte stor forståelse og velvilje, samt haft en personlig samtale med hver af skolens lærere, og vi har haft 3 samlede lærermøder, det sidste i lørdags d. 15. ds. med deltagelse af direktør Maegaard Nielsen og lrs. Toft.

Den 8. februar, den dag forældrene modtog bestyrelsens og mit brev, fortalte jeg børnene ved morgensangen, så optimistisk jeg kunne, om brevenes indhold.

Jeg synes, ligesom min mor altid sagde, at vi her i skolen har den bedste forældrereds, man kan ønske sig, og de dejligste børn. Og jeg vil føle det trist, om det, at jeg ikke har kræfter mere til at bære den tunge, men meget værdifulde og livgivende byrde, det er at have ansvaret for noget så værdifuldt som alle vore børns trivsel under kundskabstilegnelsen – om det skulle resultere i, at arbejdet ikke kunne videreføres.

Det synes mig også ganske naturligt, at man ikke i min alder kan gå ind for alt det nye, der med mere rivende hast end nogen sinde før trænger sig på. Jeg har altid vidst, at man ikke skal arbejde mod sin tid, men med – og prøve at dirigere strømmen ad den vej, man føler rigtig. Det har jeg ikke kræfter til mere og ønsker heller ikke at stå i vejen for en ny tids tanker og ideer. For hvem ved, hvilken opdragelse fremtidens mennesker, vore børn, har mest brug for i dag? Jeg har en overbevisning om det, som ikke falder i tråd med tidens tanker og meninger; også det har påvirket min beslutning. Vi lærere har haft et så godt og nært samarbejde – med store meningsforskelle naturligvis, som det er sundt i et lærerkollegium – et så godt samarbejde, som jeg tror er meget sjældent; dette skulle ikke belastes. I min tid har jeg set adskillige skoleledere, der til skade for deres skole, deres lærere og dem selv er blevet ved for længe, og den fejl ønsker jeg ikke at begå.

Endelig arbejdes der, som jeg omtalte før, i øjeblikket i folketinget med et nyt skolelovsforslag, som snart vil kræve 9-årig undervisningspligt. Altså et år mindre end til en realeksamen. Det vil efter min opfattelse i realiteten kræve, at skolen udvides til at blive en realskole. Man kan ikke undervise eleverne i 9 år og så sige, at de må overgå til anden skole et år for at få en realeksamen. Gennem årene har jeg haft mange forespørgsler, om jeg ville udvide skolen med en realafdeling. Jeg vidste, at dette bl. a. ville kræve en ny bygning, og har altid svaret, at det måtte blive andres sag; jeg havde mere end nok med at udfylde min plads i det, jeg havde. Dertil kommer, at gymnasieskolerne i løbet af kort tid ikke får mulighed for at oprette 1. realklasser, og det vil altså sige, at overgangen til gymnasieskolen bliver efter 9. klasse.

Alt dette indebærer, for at skolen kan fortsætte, at man må finde en bygning, der kan rumme denne udvikling, og det står mig klart, at det her som overalt i landet må blive som en selvejende institution. Det betyder, at skolen ejes af forældrene med en meget betydelig støtte fra staten. Begrebet selvejende institution indebærer, at forældrene påtager sig et ansvar, som de hidtil har været forskånet for, idet det som sagt har været mit, både hvad økonomi og aktiv indsats angår. Jeg skal her kun give eksempler på den aktive indsats. Der skal som sagt skaffes en bygning! Skal skolen flytte, må forældrene påtage sig medvirken! Det er forældrenes bestyrelse, der ansætter lederen! Det er forældrenes skole!

Hvis forældrekredsen, vel vidende de store ofre det kræver, ønsker at fortsætte skolen som selvejende institution – i tro på det der var og med tillid til det der kommer – skal det selvsagt udelukkende være for alle vore børns skyld, hverken for lærernes skyld, hvilket de gentagne gange har givet udtryk for, eller endsige for min skyld. Når jeg tænker på lærerne, så forekommer det mig en langt lettere opgave for dem at fortsætte ved en anden skole; det er nemlig få steder, der kræves så meget af lærerne, som der har været krævet her. Noget andet er, hvor deres kærlighed ligger, og det, ved jeg, er til de børn, der her er dem betroet. Og det, samt det virkelig gode lærersamarbejde de har indbyrdes, er af uvurderlig betydning for en skole.

Hvis forældrene og lærerne sammen vil føre skolen videre, så vil jeg til enhver tid være villig til at stå bi med råd og så megen dåd, mine kræfter tillader mig.

Olga Arendrups tale:

Mit daglige arbejde på skolen har lært mig, at en skoleleder har et betydeligt arbejdsområde, og at administrationen af skolen tager en meget væsentlig tid. Skal den fremtidige skoleleder selv klare alle disse opgaver, vil det gå ud over den tid, der er til rådighed for børnene. Mit ønske var og har altid været at kunne fortsætte mit nuværende arbejde, og med andre i billedet indtil for ganske nylig så det ud til at være muligt. Men spørgsmålet om at finde en skoleleder kom altså til at trænge sig på; og det måtte ikke være et sådan problem, der gjorde, at en videreførelse af skolen måtte opgives.

Derfor har jeg – hvis forældrene ønsker det – efter samtaler med mine kolleger nu besluttet mig til at sige »ja« til at påtage mig opgaven, og jeg vil gerne sige mine kolleger tak, fordi I alle har sluttet op om mig. Det må imidlertid være en betingelse, at jeg får den fornødne hjælp til det administrative arbejde. Ikke for at slippe for en arbejdsbyrde, men fordi jeg ikke vil give afkald på mit arbejde med børnene.

Mine kolleger og jeg er klare over de vanskeligheder, der er for en fortsættelse af skolen. Vi håber, at de må kunne overvindes, og lykkes det, ved jeg, at de nuværende lærere vil arbejde videre sammen med mig. Vi ser frem til arbejdsudvalgets resultater.

Kære fru Lund.

Det er en stor gerning, der er udført på Fru Busses Skole gennem årene. Fru Busse fik skabt en skole, som du lod vokse videre, så den fik varig værdi for masser af børn. Først og fremmest for børn, men også for mange voksne. På mange har denne skole sat uudslettelige spor.

Vi takker for det, der er skabt, og for, at vi har fået lov til at leve med i det, og jeg tror, vi er mange, som vil gøre alt, hvad vi kan for, at det, der blev bygget op, kan få lov til at gro videre. – TAK!

Inger Lund:

At frøken Arendrup nu har erklæret sig villig til at overtage lederposten, skyldes, som man vil forstå, den udvikling, der er sket. Hun gør det på lærernes opfordring. Hende ville de følge, men ikke en ny for dem ukendt leder. Og den indstilling fra lærernes side forstår jeg, for der er ingen, bortset fra vore egne to døtre, som begge er gift og bosiddende i Jylland – ingen, jeg hellere så som min efterfølger.

Frøken Arendrup har gået her i skolen i min mors tid og har været min bedste hjælper gennem en lang årrække. Hun har den rigtige alder til at kunne optage nye tanker og ideer og kritisk sans til at sortere.

Hun kan bære skolens ånd videre i den nye tid.

På dette møde redegjorde lrs. Toft for begrebet selvejende institution, og der blev nedsat et arbejdsudvalg bestående af:

Direktør Torben Fredholm,
Dommerfuldmægtig Boris Th. Hansen,
Fru arkitekt K. P. Harboe,
Varmeinstallatør Kai Sivertsen,
Landsretssagfører Erik Toft.

Alle, der er interesserede i skolens fortsættelse, skylder dette udvalg stor tak for dets utrættelige arbejde for skolen siden denne dag.

På næste forældremøde den 13. marts stiftedes den selvejende institution Busses Skole med arbejdsudvalget som første bestyrelse.

Den 18. marts udsendte den selvejende institution følgende brev:

FRU BUSSES SKOLE FORTSÆTTER.

Bestyrelsen har hermed den glæde at kunne meddele, at der har været så stor forældretilslutning, at Fru Busses Skole fortsætter under ledelse af frøken Arendrup.

Den øjeblikkelige plan er den, at vi lejer lokalerne på Strandparskvej 15 i to år. Vi har således 2 år og 4 mdr. til at finde varig løsning af lokalesspørgsmålet, og så snart vi har godt nyt herom, skal De høre fra os.

Skolens lærere og bestyrelsen takker Dem for den tillid, De har vist os.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen.

Inger Lund
født Busse.

Lærerinde ved skolen	1923—1942
Medbestyrerinde	1942—1948
Skoleleder	1948—1969

Marianne Høgsgaard
født Lund.
Lærerinde ved skolen
1957—1962

Birte Carstensen
født Lund.
Lærerinde ved skolen
1954—1962

Med dette skoleårs udgang trækker fru Inger Lund sig tilbage, og skolen går hermed ud af familiens eje.

Efter forældrenes ønske overgår skolen fra 1. august 1969 til selvejende institution.

Skolens lærerkræfter.

Andersen, Jens Kr., stud. mag.

Arendrup, Olga, frk., aut. ordblindepædagog,
konsulent ved særundervisningen.

Christiansen, Hanne Heyn, frk.,
eksam. gymnastik- og svømmelærerinde.

Fallesen, Jens-Jørgen, cand. theol.

Hansen, Winnie, fru, eksam. lærerinde.

Henriksen, Jytte, fru, sekretær.

Højfding, Aase, fru, pianist, eksam. musikpædagog.

Iversen, Liselotte, fru, eksam. lærerinde.

Jespersen, Bodil, fru, eksam. lærerinde, faglærer.

Juul-Hansen, Annette, frk., eksam. lærerinde.

Kragh-Schwarz, Inger, frk., eksam. lærerinde.

Ludvigsen, Brita, frk., eksam. lærerinde.

Lund, Inger, fru, skoleleder.

Madsen, Arne, eksam. lærer, faglærer.

Nissen, Erik, eksam. lærer.

Rode, Jytte, fru, håndarbejds lærerinde.

n tak — mangen ak.

Når man slutter sin livsgerning efter 45 års virke i denne skoles tjeneste som den eneste, der har erindringer fra min mor startede skolen i 1917 til i dag, har man meget at sige tak for.

Jeg er endnu ikke så gammel og viis, og min ydmyghed er ikke stor nok til, at jeg kan bruge de ord, der efter min mors ønske blev sagt ved hendes begravelse: »Jeg takker min Gud, at han fandt mig værdig til denne tjeneste.« Dog føler jeg den dybeste taknemmelighed, fordi jeg har fået lov til at leve så stort et åremål i så rig en gerning. Talrige er de mennesker, jeg herigennem er kommet i kontakt med, og intet er mere frugtbart. Den mindste elev gav altid det mest umiddelbare og ofte det mest inspirerende, den højeste embedsmand stundom den største hjælp.

At nævne alle, der gennem skolens 52 år har haft endog stor betydning for den, er ugørligt. Jeg må derfor her i alt væsentligt nøjes med det nutidige.

Gentofte kommunes skolevæsen bringer jeg min bedste tak for den forståelse, hjælp og støtte, der gennem årene er vist skolen. Det er mit håb, at det gode samarbejde, der har haft så stor betydning for vor lille skole, må fortsætte fremover.

Pastor J. Th. Thomsen, skolens tilsynsførende, beder jeg modtage min hjertelige tak for al interesse og deltagelse i skolens liv gennem de sidste 24 år.

»Fru Busses Skoles Venner« – hvoraf, man har fortalt mig, enkelte sjældent trofaste er at finde i skolens allerførste protokoller – alle de mange, der gennem denne forening i 32 år har skaffet midler til støtte og glæde for skolen og dens børn – alle vennerne – og hver enkelt – siger jeg »tak«! Og måske allermost nu afdøde fru Charlotte Kjeldsen, der i 21 år påtog sig det besværlige og uselviske arbejde at være kasserer for foreningen, og fru Inger Toft, der siden 1960 har videreført dette hverv.

Dr. Agnete Bræstrup har af Gentofte kommune været ansat som skolelæge her siden 1954 og vil forhåbentlig vedblive mange år endnu. Jeg skylder dr. Bræstrup tak for personlig kontakt, medleven i skolens liv og særdeles kyndig og forstående behandling af vore børn.

Forældreforeningens bestyrelser gennem de skiftende tider har været først min moder fru Busse og senere mig en stor støtte, og takken til dem må jeg have lov til at rette til den nuværende formand, bankdirektør Henning Mægaard Nielsen, der sammen med fru Elsebeth Mægaard Nielsen har vist skolen så stor interesse og levet med i dens liv. For mig har de været en uvurderlig støtte.

Sidst og ikke mindst takker jeg min mors og mine trofaste medarbejdere gennem de mange år. Som repræsentanter for den gamle tid vil jeg bringe min tak til fru Karen Madsen, der var lærerinde og nærmeste medarbejder i 33 år, samt til fru Christence Husnæs, der var min moders husbestyrerinde og meget

mere end pedel ved skolen i 37 år. Hendes gerning, som den der tog sig af den praktiske pasning af skolehuset, overtog frk. Nanna Nielsen, først som medhjælper, senere selvstændigt, alt gennem de sidste 18 år. Deres medleven og uselviske indsats har været af uvurderlig betydning for skolen. Mine egne nærmeste, min mand, generalmajor Einar Lund, og vore to døtre, fru Birte Carstensen og fru Marianne Høgsgaard, vil jeg ikke af beskedenhed undlade at takke her. De har for mig været den allerbedste støtte i mit arbejde. Havde de ikke haft interesse for skolen og vilje og evner til at hjælpe mig, havde jeg ikke kunnet virke så mange år i skolens tjeneste.

Til medarbejderne hører også forældrene. En varm tak til såvel tidligere som nuværende forældre for den interesse og tillid, de har vist skolen. Den nære kontakt har, lige fra min mor begyndte sin skole, været et fundament i arbejdet. At denne tak stiles til min barndomsven, fru Kirsten Lauritzen, født Hartvig Møller, for alt, hvad hun har gjort for min mor, for skolen og for mig, vil alle, der har fulgt livet her, forstå.

Og til alle skolens elever gennem de 52 år siger jeg tak med de ord, der hvert år har lydt ved skoleårets afslutning: »Tak for, hvad godt du har bragt din skole.«

Og så står der kun tilbage at takke de nuværende lærere for alt godt arbejde med børnene og de unge og for, hvad de har gjort for at arbejde i skolens ånd. Denne sidste tak vil jeg rette til frøken Olga Arendrup, min kære og dygtige medarbejder gennem de sidste mange år, skolens fremtidige leder. De ord, min mor sagde, da hun overgav skolen til mig, vil jeg nu lade gå videre: »Gid den tillid, der har fulgt mig i mit arbejde, også må følge dig.«

En epoke er slut — en ny begynder.

Til den nye, gamle skole bringer jeg mine bedste ønsker om mod til at bevare det gode fra fortiden, åbenhed til at optage det bedste fra nutiden og evne til at leve op til dens krav til gavn for det dyrebareste, der findes, barnet — den nye slægt — fremtiden.

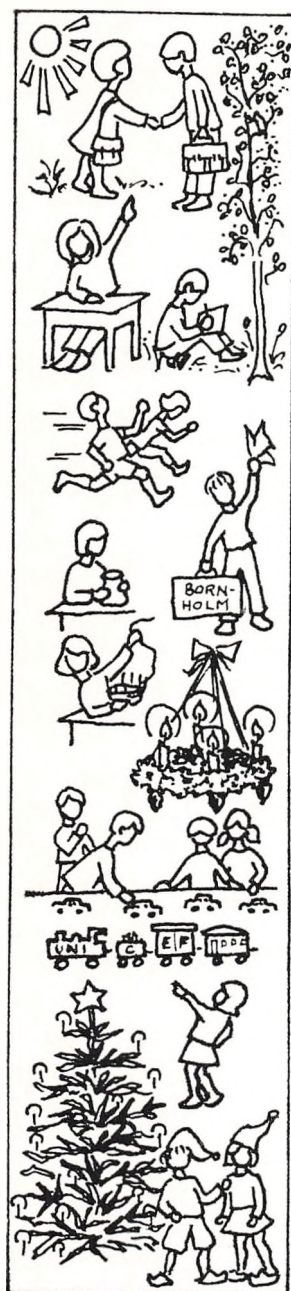
Gid den kærlighedens ånd, som min mor skabte i sin skole, må leve fremover.

Måtte det stadig være skolens mål at føre hver enkelt pige og dreng så langt frem ad kundskabens vej, som deres evner rækker, og samtidig gennem passende, individuelle krav styrke den enkeltes karakter.

»Med kundskab og kærlighed bygger man verden op.«

Inger Lund.

Af skolens dagbog 1968/69.

14. aug.: Skoleåret begyndte.
 20. aug.: 1. kl. modtoges.
 30. aug.: 5., 6. og 7. kl. foretog mærkesalg for »Evnsvages Vel«.
 4.–10. sept.: 6. kl. på lejrskole til »Højgaarden«, Hjortdal.
 18. sept.: 6. kl. på tur til Frilandsmuseet.
 21.–22. sept.: 7. kl. på weekend på Storedam med besøg på Louissiana. Picassoudstilling.
 25. sept.: Skolen afholdt idrætsdag på Gentofte stadion.
 25. sept.: 8.–9. kl. på »Berlingske Tidende«.
 26. sept.: 1. kl. forældremøde.
 1. okt.: 8.–9. kl. i Ungdommens Teater til »Mordskab«.
 2. okt.: 1.–4. kl. i teateret til »Tøk Tumling«.
 5. okt.: 8.–9. kl. malede deres klasseværelse.
 10. okt.: Skolens 51-års fødselsdag. De røde kæmpekræmmerhuse fyldt med bolsjer lå på klaveret ved morgensangen. Eleverne optrådte for hinanden i gymnastiksalen.
 24. okt.: FN-dag. Foredrag om menneskerettighederne.
 30. okt.: Skolefotografering.
 4. nov.–16. dec.: Salg af UNICEF-kort. Der indkom 1927 kr.
 4. nov.: Frivillig julegavesløjde om eftermiddagen begyndte.
 8. nov.: 3. kl. på udstillingen »Læs og leg« i Helvigåndshuset.
 8. nov.: Eleverrådsmøde.
 4. nov.–27. nov.: Forældremøder for 2. til 9. klasse.
 22. nov.: Eleverrådsmøde.
 28. nov.: 7. kl. klasseaften.
 2. dec.: Første lys blev tændt i adventskransen og på klaveret.
 2. dec.: 7. kl. i Det kgl. Teater til »Svejk i anden verdenskrig«.
 5. dec.: Fri kl. 11 til juleudstilling.
 13. dec.: Luciaoptog. 7., 8. og 9. kl. på skolen og for fru Lauritzens klub for ældre.
 16.–17. dec.: Julegaveudstilling.
 19. dec.: Klasserne blev julepyntet.
 20. dec.: Oplæsning og julehygge i klasserne.
 21. dec.: Juleafslutning.
 10., 14. og 21. jan.: Bestyrelsesmøder.
 15. jan.–15. febr.: Praktikanttjeneste ved frøken Anette Knudsen.

29. jan.: 8.-9. kl. i Ungdommens Teater til »Mors Dag«.
31. jan. 8.-9.kl. på Nationalmuseets etnografiske samling.
6. febr.: 7. kl. på Frihedsmuseet.
7. febr.: Brevne afsendtes til forældrene om fru Lunds afgang som skoleleder.
8. febr.: Fru Lunds afgang blev meddelt eleverne ved morgensang.
- 17.-22. febr.: 8.-9. kl. i erhvervspraktik.
17. febr.: Forældremøde om skolens fremtid. Et arbejdsudvalg blev nedsat.
26. febr.: 9. kl. så på orgelpiber i Jesuskirken.
3. marts: 1. kl. i »Det lille teater« til »Den hæse drage«.
8. marts: Arbejdsudvalget for oprettelsen af den selvejende institution havde møde med lærerne.
13. marts: Forældremøde – stiftende generalforsamling for den selvejende institution Busses Skole.
14. marts: Stæren var set og hørt i skolehaven. Der uddeltes lakridsstænger.
17. marts: Den nye bestyrelse havde møde med lærerne.
17. marts: 6. kl. i Det kgl. Teater til »Genboerne«.
25. marts: 5.-7. kl. foretog mærkesalg for »Red Barnet«.
1. april: 7. kl. besøgte UNICEF-lageret i Frihavnen.
23. april: 8.-9. kl. i Ungdommens Teater til »Cabaret«.
29. april-9. maj: Gymnastikopvisninger.
- Maj-juni: Lørdagsfri.
- Maj-juni: Den statskontrollerede prøve for 9. kl. samt årsprøve for 8. kl.
5. maj: Skolemoderhedsprøver for 1. kl. 1969/70.
5. maj: Klasseture for 3., 4. og 5. kl.
- 5.-9. maj: Skriftlige årsprøver for 2.-7. kl.
- 9.-11. maj: 7. kl. tur til Skåne.
19. maj: 8.-9. kl. på udstillingen »Vore bedsteforældres tid«.
20. maj: 1. kl. tur til Allerød.
- 29.-30. maj: 5. kl. til Storedam.
31. maj-1. juni: 6. kl. tur til Storedam.
- Juni: Mundtlig årsprøve for 5.-7. kl.
- 9.-13. juni: Udstilling af elevarbejder.
- 13 juni: 1.-4. kl. Forældredag og årsafslutning.
18. juni: 5.-9. kl. Årsafslutning med efterfølgende gilde for udgående elever.
- Fru Lund fratræder som ejer og leder af Fru Busses Skole, og frk. Arendrup overtager ledelsen af den selvejende institution Busses Skole.

Vignetter udført af Kirsten Richardt.